

Danuta Król, Roman Gołębiewski, Tadeusz Wiślański

Rzucewo, gm. Puck, woj. gdańskie.
Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 33

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RACOT, gm. Kościan
woj. leszczyńskie
Stanowisko 25

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadził dr Lech Czerniak, Finansował IHKM PAN i
WOAK w Lesznie. Pierwszy sezon badań. Osady kultury późnej
ceramik wstęgowej, kultury pucharów lejkowatych i z wczesnego
średniowiecza.

Stanowisko jest położone w najbliższym sąsiedztwie /przeciwległy stok niewielkiej doliny/ stan. 18, na którym badano w latach 1984-85 rozległą osadę "typu centralnego" kultury późnej ceramiki wstęgowej. Dane z badań powierzchniowych świadczą o współczesności obu osad i należało ustalić zachodzące między nimi relacje funkcjonalne.

Założono 7 rowów sondażowych o łącznej powierzchni 977 m², rozlokowanych wzdłuż stoku dolny na długości 340 m. W efekcie zarejestrowano 77 obiektów, z których 34 reprezentuje kulturę późnej ceramiki wstęgowej, 1 /niewielka jama/ kulturę pucharów lejkowatych /faza IV/, 7 /w tym 3 jamy, 3 paleniska i 1 półziemianka/ - wczesne średniowiecze /X-XIII w./, 8- nowożytność /XVII-XVIII w./ i 27 obiektów nie datowanych ze względu na brak materiałów /w tym 21 dołków postpopych, z których większość może reprezentować wczesne średniowiecze/.

Osada kultury późnej ceramiki wstęgowej /faza IIb-III/ wykazuje daleko idące odmienności funkcjonalne w stosunku do sąsiedniego stan. 18. Wśród 34 obiektów, których lokalizacja wyznacza powierzchnię zasiedloną na około 3-4 ha, aż 29 to niewielkie glinianki o bardzo ubogiej zawartości. 4 obiekty określono jako jamy odpadowe o charakterze "podomowym". Na tym tle wyjątkiem jest zbadany na długości 25 m fragment chaty trapezowatej z ciągłym rowem fundamentowym /typ "biskupiński" - z jamą wewnętrzną/. Dane te wskazują, że teren stan. 25 był tylko doraźnie wykorzystywany dla celów trwałego zamieszkania stanowiąc przede wszystkim zaplecze gospodarcze dla osady na stanowisku 18.

Badania nie będą kontynuowane.

ROCHY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1b

patrz
wczesne średniowiecze

RZUCEWO, gm. Puck
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Danuta Król, Konsultacja paleogeograficzna dr hab. Roman Gołębiowski, Konsultacja badań - prof. dr hab. Tadeusz Wiślański, Finansował WKZ w Gdańsku. Kontynuacja badań z lat 1927-29, 1983-85. Osada kultury rzucewskiej.

Stanowisko położone jest ok. 1 km na północny wschód od zabudowań wsi Rzucewo, bezpośrednio nad Zatoką Pucką. Prace wykopaliskowe skoncentrowano w północno-wschodniej części osady, w obrębie tzw. 1 i 2 terasy. Założono 6 wykopów. Wyróżniono 32 obiekty, w tym: paleniska, fragmenty 2 chat słupowych, pracownię kamieniarską i ślady słupów. Na uwagę zasługuje odsonięta pracownia kamieniarska, w której obrębie wydzielono: 12 siekier kamiennych, fragmenty kilku płyt szlifierskich, kilkadziesiąt kamieni ze śladami obróbki /ew. półwytwory/ oraz zawieszki bursztynową.

W pozostałym materiale zabytkowym wydzielono:

- fragment sztyletu krzemienno-żelaznego wraz z kamiennym tłuściołem i drobnym materiałem krzemienno-żelaznym /odłupki, łuszczyki - 435 egz./,
- 3 siekierki krzemienne,
- 5 siekier kamiennych z warstwy kulturowej,
- 2 fragmenty toporów,
- kryłki bursztynu,
- ceramika i narzędzia krzemienne /w tym drapacze o gladzonym drapaku/.

Istotną informacją paleogeograficzną jest stwierdzenie w dwóch wykopach zlokalizowanych najbliżej obecnego brzegu Zatoki Puckiej warstwy torfu. Zalega ona bezpośrednio pod warstwą kulturową. Planowane są analizy C-14 i palynologiczne pobranych prób torfu.

Materiały znajdują się w MA w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.